

Zestawienie uwag do projektu ustawy – Ordynacja podatkowa

Nr jednostki redakcyjnej (i zakres regulacji)	Treść przepisu	Uwagi i komentarze
<p>Art. 5</p> <p>Art. 13 pkt 8</p> <p>(dot. definicji podatku)</p>	<p>Podatkim jest publicznoprawne, nieodpłatne, przymusowe oraz bezzwrotne świadczenie pieniężne na rzecz państwa, województwa, powiatu lub gminy, wynikające z ustaw podatkowych</p> <p>Ilekoć w ustawie jest mowa o podatkach - rozumie się przez to również opłaty, niepodatkowe należności budżetowe, a także raty lub zaliczki na podatki, opłaty lub na niepodatkowe należności budżetowe</p>	<p>Zgodnie z uzasadnieniem do projektu – obie definicje podatku mają inny charakter (pierwsza – materialny, druga – zakresowy). Mając jednak na uwadze postulat uproszczania, ujednoliczenia i konsolidacji aktów prawnych - sugeruje się ich połączenie i umieszczenie pod jedną jednostką redakcyjną.</p>
<p>Art. 13 pkt 6</p> <p>(dot. definicji działalności gospodarczej)</p>	<p>Ilekoć w ustawie jest mowa o działalności gospodarczej - rozumie się przez to działalność zarobkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646), w tym wykonywanie wolnego zawodu, a także każdą inną działalność zarobkową wykonywaną we własnym imieniu i na własny lub cudzy rachunek, nawet gdy inne ustawy nie zaliczają tej działalności do działalności gospodarczej lub podmiotu wykonującego taką działalność – do przedsiębiorców.</p>	<p>Zakres tej definicji jest zbyt szeroki (vide zapis: „każda inna działalność zarobkowa wykonywana we własnym imieniu i na własny lub cudzy rachunek”), co w praktyce może skutkować zaliczeniem do działalności gospodarczej np. najmu lub dzierżawy.</p> <p>Postuluje się ab definicja w niniejszym przepisie była zbliżona do tej w art. 15 ust. 2 ustawy o VAT, gdzie mowa o czynnościach wykonywanych w sposób ciągły dla celów zarobkowych.</p>
<p>Art. 13 pkt 13</p> <p>(dot. definicji przepisów prawa podatkowego)</p>	<p>Ilekoć w ustawie jest mowa o przepisach prawa podatkowego – rozumie się przez to postanowienia ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską umów o unikaniu podwójnego opodatkowania oraz ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską innych umów międzynarodowych dotyczących spraw z zakresu prawa podatkowego, przepisy prawa Unii Europejskiej dotyczące spraw z zakresu prawa podatkowego, ustaw podatkowych, aktów wykonawczych wydanych na podstawie ustaw podatkowych, a także aktów prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego wydanych na podstawie ustaw podatkowych;</p>	<p>Zaproponowana w projekcie wąska definicja przepisów prawa podatkowego – będzie znaczącym utrudnieniem w uzyskaniu interpretacji indywidualnych we wszystkich tych obszarach, gdzie wysokość podatku wynika także z innych przepisów niż same tylko ustawy podatkowego prawa materialnego.</p> <p>Dlatego też przedmiotowa definicja powinna mieć charakter otwarty, a do przepisów prawa podatkowego winny być zaliczone wszystkie te – które mają wpływ na wysokość zobowiązania podatkowego (również w określonym zakresie przepisy statystyczne, prawo budowlane itp., gdyż do nich często odwołują się przepisy podatkowe).</p>
<p>Art. 13 pkt 16</p>	<p>Ilekoć w ustawie jest mowa o ulgach podatkowych – rozumie się przez to przewidziane w przepisach prawa podatkowego</p>	<p>Mimo, iż przepis ten jest powieleniem obecnego art. 3 pkt 6 Ordynacji - definicja ta jest zbyt szeroka (i obejmuje: zwolnienia,</p>

(dot. definicji ulgi podatkowej)	zwolnienia, odliczenia, obniżki, których zastosowanie powoduje obniżenie podstawy opodatkowania lub wysokości podatku, z wyjątkiem obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, oraz innych odliczeń stanowiących element konstrukcji tego podatku	<p>odliczenia, obniżki), co w połączeniu z zasadą interpretowania regulacji dot. korzystania z ulg w sposób ścisły – może prowadzić do sytuacji, w których nawet skorzystanie z obniżonej stawki podatku VAT będzie traktowane jako swego rodzaju szczególny przywilej.</p> <p>Zwrócić należy uwagę, że powyższemu nie zapobiegnie zapis o treści „z wyjątkiem obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, oraz innych odliczeń stanowiących element konstrukcji tego podatku”, gdyż niższa stawka podatku nie jest odliczeniem.</p> <p>Dlatego też przepis ten powinien wyłączać z definicji ulgi niższe niż podstawowa stawki podatku (np. VAT-u lub ryczału od przychodów ewidencjonowanych).</p>
<p>Art. 34</p> <p>(dot. obowiązków zobowiązanego)</p>	<p>Na zasadach przewidzianych w przepisach prawa podatkowego zobowiązany jest w szczególności obowiązany do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rzetelnego i niewadliwego prowadzenia ksiąg podatkowych oraz ich przechowywania w sposób gwarantujący dostęp do nich uprawnionym organom; 2) współdziałania z organami podatkowymi; 3) terminowego zgłaszania właściwym organom podatkowym okoliczności powodujących powstanie, zmianę lub ustanie obowiązków lub praw; 4) samoobliczenia podatku; 5) rzetelnego sporządzania i terminowego składania deklaracji; 6) terminowej zapłaty podatku; 7) zwrotu kwoty pieniężnej otrzymanej od organu podatkowego nienależnie; 8) terminowego dostarczania informacji i dokumentów oraz przedstawiania innych dowodów będących w jego posiadaniu; 9) niepodejmowania działań utrudniających weryfikację prawidłowości wykonywania obowiązków. 	<p>Określone niniejszym przepisem obowiązki mają charakter bardzo ogólny, a ponadto – i tak występują w innych przepisach prawa. Przykładowo, składanie deklaracji wynika z ustaw dotyczących PIT, CIT lub VAT, co do kwestii współdziałania, to w praktyce – jego zasady (np. uczestnictwa w poszczególnych czynnościach, takich jak oględziny itp.) również określone są odrębnymi przepisami.</p> <p>W praktyce więc – może się okazać że art. 34 zawarty w projekcie będzie pełnić wyłącznie funkcję przepisu, wykorzystywanego w toku postępowań prowadzonych na gruncie KKS. Stąd też proponuje się jego usunięcie.</p>
Art. 55 § 4	Wnioski oraz inne dokumenty składane za pomocą środków	Z powołanego przepisu wynika, że:

<p>Art. 56 § 1 i 2</p> <p>(dot. zasad składania wniosków)</p>	<p>komunikacji elektronicznej w inny sposób niż przez elektroniczną skrzynkę podawczą organu podatkowego lub portal podatkowy nie wywołują skutków prawnych. W takim przypadku organ podatkowy zawiadamia składającego wniosek lub inny dokument o bezskuteczności czynności i informuje o zasadach składania wniosków i innych dokumentów za pomocą środków komunikacji elektronicznej.</p> <p>Jeżeli przepis prawa wymaga złożenia deklaracji, wniosku lub innego dokumentu za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w przypadku wystąpienia problemów technicznych uniemożliwiających dokonanie tych czynności za pomocą środków komunikacji elektronicznej, deklarację, wnioski lub inne dokumenty składa się w postaci innej niż elektroniczna, chyba że istota czynności wyklucza tę formę komunikacji.</p> <p>Jeżeli z przyczyn technicznych niezależnych od składającego nie jest możliwe złożenie deklaracji, wniosku lub innego dokumentu za pomocą środków komunikacji elektronicznej w wymaganym terminie, przepis art. 129 stosuje się odpowiednio</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wnioski i dokumenty składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej – złożone w inny sposób – nie wywołują skutków prawnych, • w przypadku problemów technicznych – dopuszczalna jest forma papierowa, • stosuje się jednak wtedy przepisy art. 129 dot. wniosku o przywrócenie terminu. <p>Brak jest jednak racjonalnego uzasadnienia dla składania wniosku o przywrócenie terminu, w sytuacji, gdy wniosek lub dokument nie został w wymaganym terminie złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej (ale złożono go w wersji papierowej), gdyż:</p> <ul style="list-style-type: none"> • organ i tak jest w jego posiadaniu i ma wiedzę co do treści dokumentu/wniosku podatnika, • rozpatrywanie wniosku o przywrócenie terminu może trwać miesiąc, przez co np. złożona korekta deklaracji VAT z wykazaną nadpłatą, która miałaby być zaliczona na poczet innego podatku – może wywołać zamierzony skutek już po podjęciu przez organ określonych czynności (wystawienie upomnienia, tytułu wykonawczego itp.); • wnioski o zaliczenie nadpłat złożone przez podatnika w formie innej niż elektroniczna i w terminie wymagalności zobowiązania, na które ma być dokonane zaliczenie, mogą prowadzić do powstania zaległości podatkowych (gdyż o zaliczeniu decyduje data złożenia wniosku).
<p>Art. 63 § 1</p> <p>(dot. zakresu informacji w pełnomocnictwie)</p>	<p>W pełnomocnictwie wskazuje się dane identyfikujące mocodawcę, w tym jego identyfikator podatkowy, dane identyfikujące pełnomocnika, w tym jego identyfikator podatkowy, a w przypadku adwokata, radcy prawnego lub doradcy podatkowego – także jego adres elektroniczny.</p>	<p>Do danych umieszczanych w pełnomocnictwie – proponuję się także dodać numer wpisu.</p>
<p>Art. 76 § 1 pkt 2</p> <p>(dot. właściwości organu)</p>	<p>Organem podatkowym, stosownie do swojej właściwości, jest naczelnik urzędu celno-skarbowego jako organ odwoławczy w zakresie decyzji, o których mowa w art. 83 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji.</p>	<p>Powołany w przepisie art. 83 ust. 4 o Krajowej Administracji mówi, że „Naczelnik urzędu celno-skarbowego, który sporządził wynik kontroli celno-skarbowej, jest właściwy do przeprowadzenia postępowania podatkowego i wydania decyzji”.</p> <p>Czyli w przypadku postępowań podatkowych pokontrolnych –</p>

		Naczelnik urzędu celno-skarbowego będzie organem I i II instancji (rozwiązanie to – nie realizuje więc w praktyce zasady dwuinstancyjności postępowania).
Art. 76 § 2 pkt 1 (dot. właściwości organu)	Szef Krajowej Administracji Skarbowej jest organem podatkowym – jako organ pierwszej instancji w sprawach stwierdzenia nieważności decyzji, wznowienia postępowania, zmiany lub uchylecia decyzji lub stwierdzenia jej wygaśnięcia - z urzędu.	<p>Proponuje się, aby organem właściwym w sprawach stwierdzenia nieważności decyzji, wznowienia postępowania, zmiany lub uchylecia decyzji lub stwierdzenia jej wygaśnięcia – był organ, który wydał akt pierwotny (znający sprawę, posiadający akta itd.).</p> <p>Odrębną kwestią jest rozważenie, czy regulacja ta – dla jednolitości i czytelności przepisów - nie powinna znajdować się w przepisach o wznowieniu postępowania itp., bowiem przykładowo przepis art. 457, stanowi, iż Właściwym w sprawie wznowienia postępowania jest:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) organ, który wydał w sprawie decyzję w ostatniej instancji; 2) organ wyznaczony zgodnie z art. 456; 3) minister właściwy do spraw finansów publicznych, Szef Krajowej Administracji Skarbowej, dyrektor izby administracji skarbowej, naczelnik urzędu celno-skarbowego lub samorządowe kolegium odwoławcze, jeżeli decyzja w ostatniej instancji została wydana przez ten organ. <p>Dodatkowo, wydaje się, że pod rozważenie należałoby poddać zasadność wskazania Szefa Krajowej Administracji Skarbowej jako organu podatkowego pierwszej instancji w zakresie wzruszenia prawomocnych decyzji, które zostały wydane przez właściwe organy samorządowe.</p>
Art. 94 § 1 (dot. składu Rady ds. unikania opodatkowania)	<p>W skład Rady wchodzi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) 2 osoby wskazane przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych; 2) 1 osoba wskazana przez Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego spośród sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego w stanie spoczynku; 3) 2 osoby powołane spośród pracowników szkół wyższych, jednostek organizacyjnych Polskiej Akademii Nauk lub 	<p>Przepis ten jest powieleniem art. 119o obecnej Ordynacji podatkowej. Jego stosowanie – sprowadza się do oceny, czy określone działania podatnika miały uzasadnione cele gospodarcze, czy też – służyły tylko realizacji celów podatkowych.</p> <p>W składzie rady – brak jednak przedstawicieli organizacji zrzeszających środowiska przedsiębiorców. Wydaje się natomiast, że dla oceny zasadności gospodarczej określonych aktywności</p>

	<p>instytutów badawczych w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2018 r. poz. 736);</p> <p>4) 1 osoba wskazana przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego jako przedstawiciel jednostek samorządu terytorialnego;</p> <p>5) 1 osoba będąca doradcą podatkowym, wskazana przez Krajową Radę Doradców Podatkowych;</p> <p>6) 1 osoba wskazana przez Ministra Sprawiedliwości;</p> <p>7) 1 osoba wskazana przez Radę Dialogu Społecznego.</p>	<p>podatnika – ich obecność w składzie tego organu byłaby wskazana.</p>
<p>Art. 94 § 3 (dot. regulaminu pracy Rady ds. unikania opodatkowania)</p>	<p>Szczegółowy tryb pracy Rady określa regulamin uchwalony przez nią zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy składu Rady.</p>	<p>Regulamin jest kluczowym dokumentem, określającym m.in. procedurę wydawania opinii przez Radę, stąd też winien być określony w akcie prawnym, np. w rozporządzeniu Ministra Finansów. Z jego treści powinny ponadto wynikać zasady uczestnictwa podatnika w prowadzonym przez Radę postępowaniu (chodzi tu głównie o umożliwienie przedstawienia podatnikowi swojego stanowisko w sprawie oraz przesłanek, którymi się kierował podejmując decyzje biznesowe).</p>
<p>Art. 135 § 1 – 3 (dot. rzetelności i wadliwości deklaracji)</p>	<p>Deklaracja rzetelna i niewadliwa stanowi dowód tego, co wynika z jej treści. Za rzetelną uważa się deklarację, która w zakresie zawartych w niej danych odzwierciedla stan rzeczywisty. Za niewadliwą uważa się deklarację sporządzoną zgodnie z zasadami wynikającymi z odrębnych przepisów.</p>	<p>Konstrukcja art. 135 projektu jest wzorowana na brzmieniu obowiązującego art. 193 § 1 Ordynacji podatkowej, przy czym:</p> <ul style="list-style-type: none"> • obecnie obowiązujący przepis daje moc dowodową księgom prowadzonym w sposób rzetelny i niewadliwy, • w analizowanym projekcie – to deklaracja (rzetelna i niewadliwa) uzyskuje moc dowodową równą dokumentom urzędowym (...) i stanowi dowód tego, co zostało w niej stwierdzone (vide: 164 uzasadnienia). <p>Oceniając zasadność tej zmiany – należy zwrócić uwagę na dwie kwestie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • po pierwsze – obowiązująca na gruncie obecnie obowiązującej Ordynacji podatkowej zasada, ma swoje racjonalne i logiczne uzasadnienie. W szczególności, księgi są rzetelne pod warunkiem rzetelności poszczególnych dowodów i zapisów w księgach, przez co stanowią dowód tego, co wynika z zawartych w nich zapisach. Deklaracja podatkowa w odróżnieniu od ksiąg – zawiera jednak wyłącznie zagregowane kwoty mające

		<p>wpływ na wymiar podatku (przychód, obrót, koszty itp.), przez co ciężko jest uznać, bo cokolwiek ponad te kwoty wynikało z jej treści (i w konsekwencji – było ową rzetelnością deklaracji udowodnione),</p> <ul style="list-style-type: none"> • po drugie – o ile w przypadku ksiąg – można było uznać (i np. opisać w protokole) za nierzetelne wybrane zapisy w księgach, to jeśli chodzi o deklarację – istnieje ryzyko, że na etapie prowadzonego postępowania, w przypadku np. ujęcia faktury w niewłaściwym okresie rozliczeniowym – cała deklaracja zostanie uznana za nierzetelną. <p>Reasumując – wydaje się, że bardziej uzasadnione byłoby pozostawienie obecnie istniejącego rozwiązania. Istnieje także ryzyko, że proponowana zmiana pogorszy sytuację prawną – podatkową strony.</p>
<p>Art. 141 § 3 (dot. obowiązku składania uzasadnienia korekty deklaracji)</p>	<p>Skorygowanie deklaracji następuje przez złożenie deklaracji korygującej wraz z pisemnym uzasadnieniem przyczyn korekty.</p>	<p>Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 81 § 2 – skorygowanie deklaracji nie wymaga złożenia pisemnego uzasadnienia. Nadmienić ponadto należy, że obowiązek złożenia pisemnego uzasadnienia funkcjonował już kiedyś na gruncie przepisów podatkowych, ale wycofano się z niego, gdyż był postrzegany jako zbędna formalność.</p>
<p>Art. 144 § 5 (dot. szacowania podstawy opodatkowania)</p>	<p>Organ zapoznaje podatnika z wybraną przez siebie metodą szacowania podstawy opodatkowania i wzywa podatnika do wypowiedzenia się w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 7 dni, czy wyraża zgodę na jej zastosowanie. Wyrażenie zgody następuje w formie pisemnej bądź ustnie do protokołu</p>	<p>Z przepisu nie wynika jasno, czy obowiązkiem organu jest obowiązek zapoznania podatnika z samą metodą, czy też również z wynikami jej zastosowania (np. poprzez poinformowanie jaki w wyniku jej zastosowania oszacowano dochód).</p> <p>Zauważyć przy tym należy, że przepis, który:</p> <ul style="list-style-type: none"> • nie gwarantuje podatnikowi prawa do zapoznania się z wynikami owego szacowania, • zakłada, iż mimo braku tej informacji – podatnik zaakceptuje metodę (a więc w konsekwencji wyniki) owego szacowania, <p><i>de facto</i> – nie zabezpiecza praw podatnika.</p> <p>Stąd też proponuje się dodanie zapisu nakazującego zapoznanie podatnika również z wynikami zastosowania danej metody.</p>
<p>Art. 149 § 1-4</p>	<p>Podstawy opodatkowania, kwoty podatków, odsetki za zwłokę,</p>	<p>Artykuł dotyczący zaokrągleń znajduje się w części poświęconej</p>

<p>(dot. zaokrągleń)</p>	<p>opłaty prolongacyjne, oprocentowanie nadpłat oraz wynagrodzenia przysługujące płatnikom i inkasentom zaokrągla się do pełnych złotych w ten sposób, że końcówki kwot wynoszące mniej niż 50 groszy pomija się, a końcówki kwot wynoszące 50 i więcej groszy podwyższa się do pełnych złotych, z zastrzeżeniem § 2 i 3.</p> <p>Podstawy opodatkowania, o których mowa w art. 30a ust. 1 pkt 1-3 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz kwoty podatków od nich pobierane, zaokrągla się do pełnych groszy w górę.</p> <p>Kwoty opłat, o których mowa w ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1785, 2141, 2372 i 2432 oraz z 2018 r. poz. 650) nie podlegają zaokrągleniu.</p> <p>Przepisu § 1 nie stosuje się do zaliczenia wpłaty, zaliczenia nadpłaty lub zaliczenia zwrotu podatku.</p>	<p>wygasaniu zobowiązań i to dodatkowo – w środku tego rozdziału. Wydaje się, że optymalnym miejscem byłaby część poświęcona deklaracjom podatkowym, ewentualnie – początek aktu prawnego, część ogólna.</p>
<p>Art. 154 § 3</p> <p>(dot. potrącania podatku z wierzytelności wobec jednostek budżetowych)</p>	<p>Przepis § 1 i 2 stosuje się również do wzajemnych, bezspornych i wymagalnych wierzytelności podatnika wobec państwowych lub samorządowych jednostek budżetowych z tytułu zamówień wykonanych przez niego na podstawie umów zawartych w trybie przepisów o zamówieniach publicznych, pod warunkiem, że potrącenie jest dokonywane przez tego podatnika i z tej wierzytelności.</p>	<p>Przepis dotyczy możliwości potrącania podatku z wzajemnej, bezspornej wierzytelności wobec jednostek budżetowych.</p> <p>Mimo, iż jest on powieleniem zapisu art. 64 §2 obecnej OP – wymaga on doprecyzowania w zakresie procedury korzystania z tego instrumentu. Z przepisu nie wynika bowiem jak udokumentować istnienie wierzytelności (faktura, umowa, potwierdzenie od jednostki budżetowej), co zrobić w sytuacji, kiedy po potrąceniu – jednostka budżetowa naliczy karę umowną, która nie zostanie uznana przez dostawcę itp.?</p>
<p>Art. 166 § 1</p> <p>(dotyczy obniżonej stawki odsetek za zwłokę)</p>	<p>Obniżoną stawkę odsetek za zwłokę w wysokości 50% stawki odsetek za zwłokę stosuje się, w zakresie objętym korektą, w przypadku spełnienia łącznie następujących warunków:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) złożenia prawnie skutecznej deklaracji korygującej, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia upływu terminu do złożenia, 2) zapłaty zaległości podatkowej nie później niż w ciągu 7 dni od dnia złożenia deklaracji korygującej. 	<p>Proponuje się:</p> <ul style="list-style-type: none"> • uzupełnić regulację, poprzez uznanie, że prawo do obniżonych odsetek stosuje się również do zaliczek na podatek, gdzie nie jest wymagane złożenie deklaracji w trakcie roku podatkowego. • rozważyć wyeliminowanie ograniczenia czasowego z pkt. 1.
<p>Art. 169</p> <p>Art. 178 § 1</p>	<p>Doręczenie decyzji wymiarowej organu podatkowego pierwszej instancji nie wywołuje skutków prawnych (przedawnienie wymiaru) po upływie:</p>	<p>Zsumowanie czasookresu przedawnienia wymiaru oraz poboru – daje okres 10 letni (a więc bardzo długi). Wskazać należy, że co do zasady – przedawnienie to instytucja:</p>

<p>(dot. przedawnienia)</p>	<p>1) 3 lat albo 2) 5 lat – w przypadku:</p> <p>a) podatku od towarów i usług, b) podatku akcyzowego, c) specjalnego podatku węglowodorowego, d) podatku od wydobycia niektórych kopalin, e) podatku dochodowego od osób prawnych, f) podatku dochodowego od osób fizycznych, z wyjątkiem sytuacji, gdy podatek ten został obliczony w zeznaniu rocznym złożonym w terminie przewidzianym w przepisach prawa podatkowego zgodnie z art. 27 lub art. 30e ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, wyłącznie od przychodów ze źródeł określonych w art. 10 ust. 1 pkt 1, 2 lub 8 tej ustawy, g) podatków innych niż wskazanych w lit. a)-f), jeżeli podatnik nie złożył deklaracji w terminie przewidzianym w przepisach prawa podatkowego lub w złożonej deklaracji nie ujawnił wszystkich danych niezbędnych do dokonania wymiaru, h) decyzji o odpowiedzialności płatnika.</p> <p>Zobowiązanie podatkowe wygasa z upływem 5 lat od dnia, w którym upłynął termin przedawnienia wymiaru (przedawnienie poboru).</p>	<ul style="list-style-type: none"> • służąca stabilizacji i pewności obrotu prawnego, poprzez ograniczenie lub wyłączenie możliwości dochodzenia roszczeń po upływie określonego czasu, • jej istnienie - realizuje jedną z głównych zasad państwa prawa, zgodnie z którą - ochrony sądowej należy udzielać tylko tym uprawnieniom majątkowym, które są lub mogą być efektywnie wykonywane. <p>Odniesienie powyższego do analizowanego projektu oraz specyfiki zobowiązań podatkowych (uiszczanych często przez przedsiębiorców na bieżąco, w związku z na bieżąco dokonywanymi transakcjami, z których uzyskiwany dochód jest źródłem pokrycia zobowiązań podatkowych) prowadzi do wniosku, iż przedawnianie się zobowiązań podatkowych de facto dopiero po dekadzie – jest nieuzasadnione.</p> <p>Po pierwsze bowiem – narusza to każdego podatnika do stabilizacji i pewności jego rozliczeń z fiskusem po upływie względnie rozsądnego czasu</p> <p>Po drugie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • przyznanie tak długiego okresu organom podatkowym – rodzi ryzyko, że będą one intensyfikować działania kontrolne, a potem związane z poborem podatku w miarę zbliżania się do końca obu w/w okresów przedawnienia, • po wielu latach – efektywne wykonanie zobowiązań podatkowych – będzie jednak mało prawdopodobne.
<p>Art. 172 § 1 i 2 (dotyczy biegu terminów przedawnienia)</p>	<p>Terminy, o których mowa w art. 169, rozpoczynają bieg, z zastrzeżeniem § 2, od dnia, w którym:</p> <p>1) upłynął termin płatności podatku wynikający z przepisów prawa podatkowego; 2) powstał obowiązek podatkowy, jeżeli zobowiązanie podatkowe powstaje poprzez doręczenie decyzji ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego.</p> <p>Terminy, o których mowa w art. 169, rozpoczynają bieg w przypadku:</p>	<p>Biorąc pod uwagę, iż art. 169 przewiduje również przedawnienie wymiaru po upływie 3 lat, wydaje się redakcja art. 172 nie daje jednoznacznej odpowiedzi, kiedy rozpoczyna się bieg terminu przedawnienia dla tych zobowiązań, co ma np. znaczenie w przypadku sankcji VAT, gdzie wysokość tego zobowiązania ustala Organ w drodze decyzji.</p>

	<ol style="list-style-type: none"> 1) decyzji określającej prawidłową wysokość zwrotu podatku lub nadwyżki podatku naliczonego nad należnym do odliczenia w następnych okresach rozliczeniowych w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług – od dnia, w którym upłynął termin płatności podatku wynikający z przepisów prawa podatkowego dotyczący okresu, za który wykazano zwrot podatku lub nadwyżkę podatku naliczonego nad należnym do odliczenia w następnych okresach rozliczeniowych w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług; 2) decyzji określającej wysokość straty – od dnia, w którym upłynął termin płatności podatku wynikający z przepisów prawa podatkowego dotyczący okresu, w którym powstała strata; 3) decyzji określającej zaległość – od dnia, w którym nastąpił nienależny zwrot lub zaliczenie kwoty podlegającej zwrotowi, traktowanej jako zaległość podatkowa; 4) decyzji o braku zobowiązania oraz określeniu wysokości dochodu, przychodu lub zysku – od dnia, w którym upłynął termin płatności podatku wynikający z przepisów prawa podatkowego dotyczący okresu, w którym powstał dochód, przychód lub zysk; 5) niedopełnienia przez podatnika warunków uprawniających do skorzystania z uzyskanej ulgi podatkowej – od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie powodujące utratę prawa do ulgi. 	
<p>Art. 183 § 1 (i dalsze)</p> <p>(dot. pojęcia nadpłaty)</p>	<p>Za nadpłatę uważa się kwotę nadpłaconego podatku lub kwotę zapłaconą nienależnie jako podatek.</p>	<p>Wydaje się, że zakres pojęcia „nadpłaty” jest zbyt wąski (<i>vide</i>: obecne uregulowania). Na gruncie proponowanej definicji. problematyczne może być stosowanie przepisów o nadpłacie i zwrocie podatku w odniesieniu do zwiększonego deklarowanego zwrotu VAT czy też nadwyżki podatku naliczonego (w wyniku korekt dokonywanych przez podatnika).</p>
<p>Art. 183 § 2</p> <p>(dot. prawa do</p>	<p>Przepisu § 1 nie stosuje się, jeżeli organ podatkowy udowodni, że w wyniku zwrotu kwot, o których mowa w § 1, nastąpi bezpodstawne wzbogacenie.</p>	<p>Paragraf ten, dotyczący nadpłaty, przenosi na grunt przepisów prawa zasadę wyrażaną w orzecznictwie. Zważywszy jednak na fakt, iż:</p>

zwrotu nadpłaty w kontekście bezpodstawnego wzbogacenia)		<ul style="list-style-type: none"> • obecnie ta zasada nie wynika z przepisów prawa, • brak precyzyjnego określenia pojęcia „bezpodstawne wzbogacenie”, • niezależnie od tego – i tak jest ona często w sposób krzywdzący stosowana przez organy podatkowe (np. czyniąc w praktyce niemożliwym uzyskanie zwrotu nadpłaty w VAT wynikającej ze zmiany stawki podatku należnego), <p>zapisanie jej w ustawie – tylko tą praktykę utrwali. Stąd też proponuje się usunięcie zapisów tego paragrafu.</p>
Art. 187 § 2 pkt. 3 (dot. uprawnienia spółek tworzących PGK do złożenia wniosku o nadpłatę)	Uprawnienie, o którym mowa w § 1, przysługuje również spółkom, które tworzyły podatkową grupę kapitałową w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych, w momencie utraty przez grupę statusu podatnika, w zakresie zobowiązań tej grupy.	Przepis powinien również dawać uprawnienie do złożenia wniosku o nadpłatę spółkom, także po wygaśnięciu umowy na który została zawarta PGK, a to w związku z faktem, iż za zobowiązania PGK zgodnie z ustawą CIT odpowiadają solidarnie spółki tworzące PGK (również po naturalnym wygaśnięciu okresu trwania PGK).
Art. 187 § 3 (dot. zawieszenia prawa do złożenia wniosku o nadpłatę)	Uprawnienie do złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty ulega zawieszeniu na czas trwania postępowania podatkowego, kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej w zakresie dotyczącym tego postępowania lub kontroli.	Brak jest racjonalnego uzasadnienia dla takiej regulacji. Jeśli przyjąć, że: <ul style="list-style-type: none"> • za nadpłatę uważa się kwotę nadpłaconego podatku, • w toku postępowania podatnik może dojść do wniosku, iż z uwagi na zbyt ostrożnościowe podejście – np. nie zaliczył on w koszty danego wydatku (ale dysponuje dokumentami potwierdzającymi jego poniesienie), brak jest podstaw dla ograniczania mu prawa do złożenia w toku postępowania podatkowego wniosku o nadpłatę w tym zakresie. Co więcej, w przypadku wskazanych postępowań, w sytuacji gdy postępowanie mogłoby się potencjalnie skończyć określeniem nadpłaty, organy mogłyby celowo przedłużać postępowania, celem przedawnienia wymiaru (a tym samym pozbawiając podatnika prawnych możliwości ubiegania się o należną nadpłatę)
Art. 202 § 2 (dotyczy nadpłaty zwracanej spółkom z PGK)	Nadpłata podlega zwrotowi spółkom, które tworzyły podatkową grupę kapitałową w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych proporcjonalnie do dochodów poszczególnych spółek w odniesieniu do okresu rozliczeniowego, którego dotyczy nadpłata.	W większości sytuacji tego typu – nadpłata będzie dotyczyć sytuacji, w której jedna ze spółek – nieprawidłowo określiła dochód podatkowy, a po czasie – chce to skorygować. Brak jest podstaw, by zwrot podatku z tego tytułu dzielony był proporcjonalnie pomiędzy wszystkie spółki, które tworzyły PGK,

		tym bardziej, że nowe deklaracje składane dla potrzeb CIT – zawierają już nie tylko informacje w zakresie przychodów i kosztów PGK, ale także – poszczególnych spółek ją tworzących (stąd też widać, która przyczyniła się do nadpłaty).
Art. 326 § 1 (dotyczy wszczęcia postępowania przez PGK)	Postępowanie podatkowe wszczyna się na wniosek strony lub z urzędu	W związku z mogącymi się pojawić wątpliwościami – warto byłoby uregulować, kto jest uprawniony do wszczęcia postępowania dot. zobowiązań PGK, po ustaniu jej istnienia . Proponuje się, aby dopuszczalnym było wszczęcie takiego postępowania, na wniosek każdej ze spółek (w związku z istnieniem odpowiedzialności solidarnej każdej ze spółek za zobowiązania PGK).
Art. 349 § 3 (dot. składanych przez stronę oświadczeń)	Jeżeli przepis prawa nie wymaga urzędowego potwierdzenia określonych faktów lub stanu prawnego w drodze zaświadczenia, organ podatkowy odbiera od strony, na jej wniosek lub za jej zgodą oświadczenie złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, w szczególności w celu potwierdzenia istotnych prawnie okoliczności, w sytuacjach gdy nie ma innych dowodów, które podawałyby w wątpliwość twierdzenia strony lub dalsze prowadzenie postępowania dowodowego nie byłoby uzasadnione lub wiązałoby się z nadmiernymi kosztami. Przepis art. 361 § 3 stosuje się odpowiednio.	Wprowadzenie nowego środka dowodowego wydaje się być zbędne, bowiem w trakcie postępowań dopuszczalny jest dowód z przesłuchania świadka/strony (pod rygorem odpowiedzialności z KK).
Art. 377 § 1-3 (dotyczy rozpraw przeprowadzanych przez organ podatkowy)	Rozprawą kieruje upoważniony do przeprowadzenia rozprawy pracownik organu podatkowego drugiej instancji, przed którym toczy się postępowanie podatkowe. Gdy postępowanie toczy się przed samorządowym kolegium odwoławczym, rozprawą kieruje przewodniczący składu albo upoważniony członek tego kolegium. W rozprawie uczestniczy upoważniony pracownik organu podatkowego pierwszej instancji, od którego decyzji wniesiono odwołanie.	Wydaje się, że znowelizowane przepisy o rozprawie powinny w jakiś sposób opisywać procedurę jej przebiegu (formalizować ją), która to procedura: <ul style="list-style-type: none"> • byłaby wskazówką w tym zakresie dla kierującego rozprawą, • gwarantowałaby jednakowy jej przebieg (niezależnie od tego, przed którym organem się ona toczy), • czyniłaby ją efektywną. Obecnie rozpraw takich jest przeprowadzanych (w skali kraju) bardzo mało, co w znacznej części wynika z lakoniczności przepisów w tym zakresie. Dlatego też postuluje się, aby w tym zakresie przewidziano wydanie rozporządzenia wykonawczego.
Art. 468	Decyzja ostateczna ustalająca lub określająca wysokość zobowiązania podatkowego może być zmieniona, z urzędu lub	Przesłanka pozwalająca na zmianę decyzji ostatecznej – jest sformułowana bardzo ogólnie, przez co może być interpretowana

<p>(dotyczy trwałości decyzji ostatecznej)</p>	<p>na wnioski strony, jeżeli po jej wydaniu nastąpiła zmiana okoliczności mających wpływ na jej treść. Przepis stosuje się odpowiednio do decyzji umarzającej postępowanie w przypadku, o którym mowa w art. 330.</p>	<p>rozszerzająco przez organy podatkowe.</p> <p>Nie wiadomo, czy w opinii Organów podatkowych – przesłanką taką będzie wyłącznie wystąpienie okoliczności, o których mowa w art. 240 §1 obecnej Ordynacji (np. wydanie decyzji w wyniku przestępstwa), czy też jakaś inna, zupełnie błaha okoliczność.</p> <p>W literaturze przyjęło się, że z zasady trwałości decyzji administracyjnej wynika niedopuszczalność stosowania wykładni rozszerzającej podstaw prawnych wyeliminowania decyzji z obrotu prawnego. Natomiast zaproponowana redakcja analizowanego przepisu – może takiej wykładni sprzyjać.</p>
<p>Art. 482 § 1 (dot. kosztów postępowania)</p>	<p>Osobę, która przez niewykonanie obowiązków, o których mowa w art. 474 § 1, spowodowała dodatkowe koszty postępowania, można obciążyć tymi kosztami.</p>	<p>Proponuje się dopisanie na końcu zdania słów „po ich udokumentowaniu i uzasadnieniu”.</p>
<p>Art. 514 § 3 (dot. wniosku do NSA o rozstrzygnięcie wątpliwości interpretacyjnych)</p>	<p>Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wystąpić do Naczelnego Sądu Administracyjnego z wnioskiem w sprawie rozstrzygnięcia rozbieżności powstałych w orzecznictwie sądowym w zakresie niezbędnym do wydania interpretacji ogólnych</p>	<p>Wskazane byłoby, aby podobne uprawnienia miał Rzecznik Praw Podatnika. W praktyce bowiem – istnieje ryzyko, że Minister Finansów - obawiając się niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia NSA w przypadku rozbieżności orzeczniczych – nie będzie z niniejszego uprawnienia korzystał (przez co będzie ono martwe).</p>
<p>Art. 538 § 2 (dot. zwolnienia z obowiązku zapłaty podatku w przypadku zastosowania się do interpretacji)</p>	<p>Zwolnienie, o którym mowa w § 1, obejmuje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w przypadku rocznego rozliczenia podatków – okres do końca roku podatkowego, w którym opublikowano zmienioną interpretację ogólną, doręczono zmienioną interpretację indywidualną lub stwierdzono jej wygaśnięcie albo doręczono organowi podatkowemu odpis orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną ze stwierdzeniem jego prawomocności; 2) w przypadku kwartalnego rozliczenia podatków – okres do końca kwartału, w którym opublikowano zmienioną interpretację ogólną, doręczono zmienioną interpretację indywidualną lub stwierdzono jej wygaśnięcie albo doręczono organowi podatkowemu odpis orzeczenia sądu 	<p>Zgodnie z niniejszymi zapisami (będącymi powieleniem zasad zawartych w art. 14m §2 obecnej Ordynacji) moc ochronna dla interpretacji wydanych dla podatków rozliczanych miesięcznie lub kwartalnie – rozciąga się do końca danego miesiąca. W praktyce więc – w przypadku kontraktów realizowanych na podstawie Prawa zamówień publicznych (których okres obowiązywania to na ogół 2-3 lata) interpretacja zmieniająca dotycząca VAT (podnosząca stawkę 8% na 23%) – powoduje, że podatnik musi płacić wyższy VAT, jednocześnie nie zmieniając kwoty brutto. Warto byłoby więc dodać punkt 4 rozciągający moc ochronną na tego typu sytuacje.</p>

	<p>administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną ze stwierdzeniem jego prawomocności, oraz kwartał następny;</p> <p>3) w przypadku miesięcznego rozliczenia podatków – okres do końca miesiąca, w którym opublikowano zmienioną interpretację ogólną, doręczono zmienioną interpretację indywidualną lub stwierdzono jej wygaśnięcie albo doręczono organowi podatkowemu odpis orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną ze stwierdzeniem jego prawomocności, oraz miesiąc następny.</p>	
--	--	--